

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Wydział ds. kontaktów z mediami i informacji

KOMUNIKAT PRASOWY NR 68/05

12 lipca 2005 r.

Wyrok Trybunału w sprawie C-304/02

Komisja Wspólnot Europejskich / Republika Francuska

PO RAZ PIERWSZY TRYBUNAŁ NAKŁADA NA PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE OKRESOWĄ KARĘ PIENIĘŻNĄ I RYCZAŁT ŁĄCZNIE, Z UWAGI NA POWAŻNE I TRWAŁE NARUSZANIE PRZEZ TO PAŃSTWO PRZEPISÓW PRAWA WSPÓLNOTOWEGO

Na Francję nałożono ryczałt w kwocie 20 000 000 euro w związku z uchybieniem przez nią zobowiązaniom wspólnotowym w dziedzinie rybołówstwa oraz okresową karę pieniężną w kwocie 57 761 250 euro za każdy dodatkowy okres półroczny, na koniec którego nie wykona ona jeszcze tych zobowiązań.

W 1991 r., w wyniku skargi Komisji, Trybunał orzekł, że w latach 1984-1987 Francja naruszyła prawo wspólnotowe, nie prowadząc kontroli gwarantujących przestrzeganie wspólnotowych środków technicznych ochrony zasobów połowowych¹. Na podstawie wyników inspekcji dokonywanych w *okresie kolejnych jedenastu lat* w portach francuskich Komisja uznała, że Francja nadal nie wywiązuje się w pełni ze swoich zobowiązań, tolerując sprzedaż ryb nieosiągających wymiarów minimalnych i przyjmując łagodną postawę przy ściganiu naruszeń. Z tego względu zwróciła się do Trybunału o stwierdzenie, że Francja nie zastosowała się do wyroku z 1991 r. i nałożenie na Francję okresowej kary pieniężnej w kwocie 316 500 euro za każdy dzień zwłoki w wykonaniu tego wyroku.

Trwały charakter uchybienia Francji

Trybunał przyjął za datę odniesienia dla oceny uchybienia dzień upływu terminu wyznaczonego w uzasadnionej opinii uzupełniającej wydanej przez Komisję, przypadający w sierpniu 2000 r., i stwierdził, że w celu rozpoznania zgłoszonego przez Komisję żądania nałożenia okresowej kary pieniężnej winien zbadać, czy uchybienie to trwało do dnia, w którym Trybunał badał okoliczności faktyczne sprawy.

¹ Wyrok z dnia 11 czerwca 1991 r. w sprawie C-64/88 Komisja przeciwko Francji, Zb.Orz., str. I-2727.

Dalsze istnienie, po terminie wyznaczonym w uzasadnionej opinii uzupełniającej, praktyki polegającej na **sprzedaży ryb nieosiągających wymiarów minimalnych przy braku skutecznego przeciwdziałania władz krajowych** może poważnie zagrozić realizacji wspólnotowych celów z zakresu ochrony i gospodarowania zasobami połowowymi. Podobieństwo i powtarzalność takich sytuacji wynika **ze strukturalnej niewystarczalności środków** podejmowanych przez władze francuskie, które zaniedbały **prowadzenia skutecznej, proporcjonalnej co do celu i mającej charakter odstraszący kontroli, jak wymaga tego prawodawstwo wspólnotowe**. Do sierpnia 2000 r. Francja nie podjęła zatem wszelkich kroków niezbędnych do wykonania wyroku z 1991 r. Co więcej, dostępne informacje wskazywały na dalsze występowanie, w dniu, w którym Trybunał badał okoliczności faktyczne sprawy, poważnych braków.

Obowiązek zapewnienia, by naruszenia przepisów wspólnotowych spotykały się ze skuteczną i odpowiednią karą mającą charakter odstraszący ma szczególne znaczenie w dziedzinie rybołówstwa. Tymczasem do dnia upływu wyznaczonego terminu możliwe do wykrycia przez władze krajowe naruszenia nadal nie były wykrywane, a winnym tych naruszeń nie stawiano zarzutów. Władze te uchybiły zatem ciążącemu na nich na mocy przepisów wspólnotowych zobowiązaniu do ścigania tych naruszeń. Podobnie na dzień, w którym Trybunał badał okoliczności faktyczne sprawy, nie wszystkie stwierdzone naruszenia były ścigane i nie każde wszczęte postępowanie kończyło się orzeczeniem kary o charakterze odstraszącym.

Nażalenie sankcji finansowych łącznie

Zarówno okresowa kara pieniężna, jak ryczałt, przewidziane w Traktacie, mają na celu skłonić Państwo Członkowskie winne uchybienia do wykonania wyroku stwierdzającego to uchybienie i zapewnienia skuteczności prawa wspólnotowego. Nażalenie okresowej kary pieniężnej pozwala skłonić Państwo Członkowskie do usunięcia w jak najkrótszym czasie uchybienia, które w braku tego rodzaju środka nacisku miałyby tendencję do utrwalania się; nażalenie ryczałtu opiera się w większym stopniu na ocenie skutków niewykonania zobowiązań Państwa Członkowskiego dla interesów prywatnych i interesu publicznego, w szczególności gdy uchybienie trwało przez dłuższy czas od chwili wydania stwierdzającego je wyroku. Trybunał orzekł, że **zastosowanie łącznie obu rodzajów sankcji jest dopuszczalne, szczególnie w sytuacji, gdy uchybienie trwało przez dłuższy czas i wykazuje tendencję do utrwalania się**.

Użyte w Traktacie² słowo „lub” łączące oba rodzaje sankcji, wzięwszy pod uwagę kontekst jego użycia i cel Traktatu, należy rozumieć jako alternatywę łączną. Okoliczność, że w sprawach rozstrzygniętych wcześniej nie orzeczono sankcji łącznej nie może sama z siebie stanowić przeszkody w nałożeniu takiej sankcji w sprawie późniejszej, jeżeli okaże się to właściwe ze względu na charakter, wagę i czas trwania stwierdzonego uchybienia.

Brak propozycji Komisji nałożenia ryczałtu

W odniesieniu do argumentu opartego na tym, że Komisja nie zaproponowała nałożenia ryczałtu, Trybunał stwierdził, iż to do niego należy, w ramach sprawowania funkcji sądowniczej, dokonanie oceny, czy i w jakim stopniu sytuacja w Państwie Członkowskim jest zgodna z pierwotnym wyrokiem, czy poważne uchybienie trwa nadal, a także, **czy należy**

² Artykuł 228 ust. 2 TWE.

nałożyć sankcję finansową i jaki rodzaj sankcji będzie najbardziej odpowiedni do okoliczności. Ocena ta nie należy do sfery polityki.

Sankcje finansowe odpowiednie w sprawie

Wziąwszy pod uwagę czas trwania oraz wagę uchybienia, a także możliwości płatnicze Francji, Trybunał nałożył na to państwo **okresową karę pieniężną w kwocie 57 761 250 euro** licząc od dziś, za każdy okres półroczny, na koniec którego wyrok z dnia 11 czerwca 1991 r. nie będzie w pełni wykonany. Kwota ta odpowiada kwocie okresowej kary pieniężnej zaproponowanej przez Komisję w rozliczeniu półrocznym.

Dodatkowo, wziąwszy pod uwagę czas trwania uchybienia, który upłynął od wydania wyroku, w którym zostało ono stwierdzone, a także uwzględniając wchodzące w grę interesy prywatne i interes publiczny, Trybunał orzekł, że konieczne jest nałożenie **ryczałtu w kwocie 20 000 000 euro.**

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: wszystkie

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału
<http://curia.eu.int/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=pl>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z
Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2878 Faks (00352) 4303 2053

Zdjęcia z ogłoszenia wyroku dostępne są na EBS „Europe by Satellite” prowadzonym przez
Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,
L-2920 Luksemburg, Tel: (00352) 4301 35177, Faks: (00352) 4301 35249
lub B-1049 Bruksela, Tel: (0032) 2 2964106, Faks: (0032) 2 2965956